

הילדה מביית-שאן שכבשה את ת"א יוצאת

מאה שבעים ושישה הסנטימטרים של ורד מיארה, הם מאה שבעים ושישה סנטימטר של דינמיט. המיטען המסוכן הזה מתפוצץ כימט מדי ערב, כאשר ורד מגיעה לאיזושהי רחבת-ריקודים. לא חשוב איפה, זה יכול להיות במסיבה, בדיסקוטק או סתם ב־בית. כל מנגינת דיסקו מהווה בשבילה נפץ המצית פתיל רועם. הסתיל הוא בדרך כלל קצר מאד. אפילו מבלי שתרי גיש בכך, מתחיל גופה החטוב לתפארת של ורד להתנועע.

וכשהיא עולה לרחבת-הריקודים, עם ברוזג נועז או בגפה, יעזו רק עיוורים להמשיך ולרקוד במחיצתה. כי מה ש־היא עושה שם אינו דומה כלל לריקוד המקובל. היא מתנועעת לקצב המוסיקה

ורד

הרוקדת

הגיטרה האגדי אריק קלפטון ואנשי לה־קתו. מדי הופעה שלהם הם מקפיצים את קהל-המעריצים שלהם מתוך הכי־סאות. הפעם היו הם עצמם הקופצים. הם פערו את עיניהם לרווחה. שיפשו אותם מול ורד הרוקדת, כמי שאינם מאמינים למראה עיניהם. אחר־כך הריעו לה בהתלהבות.

כמו יצור חסר־חוליות. היא מתקפלת ו־מתמתחת, מענטזת ומעכות, כמו סופת הוריקאן אנושית. לצופים בה — וזה קורה, בדרך כלל, לכל אותם שנמצאים או בסביבה — היא נראית כמו ים גבה־גלי, אבל במאונך.

זה לוקח כמה דקות עד שהיא נכנסת לאכסטיזה, עוצמת את עיניה ומתנתקת מהסביבה. או נדמה כאילו עור גופה קטן עליה בכמה מיספרים, וכל מה שארוז בתוכו שואף להתפשט בחלל. היא מהווה או סכנה אקולוגית. בייחוד לנערות, ש־האמינו עד אז שהן יודעות לרקוד. הרבה פסיכיאטרים יכולים להתפרנס מרגשי ה־תיסכול והנחיתות שוורד שותלת בהן.

רק בשבוע שעבר רקדה ורד בהמועדון התל־אביבי, שבו שהו באותו הזמן נגן

בתוך

גן העדן

לא לחינם מכירים אותה בכל תל־אביב בשם „ורד הרוקדת“. כי מי שראה אותה רוקדת פעם אחת יתקשה קצת לשכוח את המחזה.

חץ מוורד

ורד התמירה משמשת מטרה לחיזוריהם של רבים מזאבי העיר והצליחה לשובור מיספר לא קטן של לבבות. השבוע יצאה ורד להרפתקה חדשה: היא הוזמנה לגרמניה כדי לנסות להפוך שם לזמרת דיסקו.

